

Jacek Oniszczyk *in memoriam*

Jacek Oniszczyk urodził się w Lubartowie, 6 lipca 1966 r. Po uzyskaniu matury w liceum zapisał się na Politechnikę Warszawską. Nie został jednak inżynierem, ponieważ Bóg powołał go do życia konsekrowanego i kapłaństwa w Towarzystwie Jezusowym: wstąpił do zakonu jezuitów 28 sierpnia 1988 r. i przyjął święcenia kapłańskie 29 czerwca 1999 r.

Po uzyskaniu Licencjatu z Filozofii w Wyższej Szkole Filozoficzno-Pedagogicznej „Ignatianum” w Krakowie w 1993 r., przeniósł się do Warszawy, gdzie przez dwa lata pracował w redakcji czasopisma jezuitckiego „Przegląd Powszechny”. W 1995 r. przybył do Rzymu, aby podjąć studia w Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim. Tam uzyskał licencjat z teologii w 1998 r., a w 2001 r. licencjat z teologii o specjalizacji z teologii biblijnej, odbywając ostatni semestr studiów w Jerozolimie. Następnie powrócił do Polski, by pełnić posługę duszpasterską w Gdyni, i przez rok pracował w parafii oraz nauczał religii w szkole państwowej. W 2002 r. powrócił do Rzymu, aby rozpocząć studia doktoranckie z teologii, kontynuując specjalizację z teologii biblijnej na Uniwersytecie Gregoriańskim, pod kierunkiem o. Rolanda Meynet SJ. Jego praca doktorska, obroniona w 2006 r., została opublikowana w 2009 r. pod tytułem: *La Prima Lettera di Giovanni. La giustizia dei figli* (Pierwszy List św. Jana. Sprawiedliwość synów), przetłumaczona na język francuski w 2013 r.: *La première Lettre de Jean*.

W 2004 r. rozpoczął wykłady jako asystent na Wydziale Teologii Papieskiego Uniwersytetu Gregoriańskiego. W 2007 r. został mianowany „Docente Incaricato”, w 2009 r. „Docente Incaricato Associato”, a 24 stycznia 2013 r. – profesorem nadzwyczajnym. 15 czerwca 2017 r. został dyrektorem Departamentu Teologii Biblijnej, z datą 1 września 2017 r. Był jednym z członków-założycieli i skarbnikiem „Società internazionale per lo studio della Retorica Biblica e Semitica” (RBS; Stowarzyszenie międzynarodowe dla studium Retoryki Biblijnej i Semickiej).

22 grudnia 2017 o. Jacek Oniszczyk zginął przysypany lawiną na zboczach Gran Sasso (Aquila), w rejonie Pizzo Cefalone. Jego współbracia z Towarzystwa Jezusowego tak wyrazili swój ból po stracie współbrata: „Wrzecz odejściem o. Jacka utraciliśmy cenionego

kolegę, wiernego przyjaciela, brata i syna. Jego ostatnie dwie książki, obie na temat zmartwychwstania, pozwalają nam wzrastać w nadziei pomimo bólu”¹.

¹ „Con Jacek Oniszczyk abbiamo perso un collega stimato, un amico fedele, un fratello, un figlio. I suoi ultimi due libri, tutti e due sulla risurrezione, ci fanno crescere, nonostante il dolore, nella speranza”: www.retoricabiblicaesemita.org/JacekOniszczyk_it.html (9.04.2019; tłum. red.).